

LIDT OM DAGROVFUGLENEs FOREKOMST SOM YNGLEFUGLE I DANMARK.

AF

JOH. P. NØRGAARD.

I Anledning af Hr. K. Galles Artikel i D. O. F.'s Tidsskrift Nr. 3 maa det maaske være mig tilladt at fremkomme med et Par Oplysninger.

Naar Hr. Galle skriver, at »Duehøgen (*Astur palumbarius*) sikkert ikke findes som Ynglefugl mere« (i Danmark), saa er dette heldigvis ikke ganske korrekt.

Paa nogle Udflugter, som Hr. cand. jur. Weibüll og undertegnede har foretaget i dette Foraar til forskellige af Nordsjællands Skove, har vi fundet dens Rede 4 Gange, 7. April med 4 Æg, 14. April med 3 Æg og 21. April med 4 og 4 Æg. Desuden er det mig bekendt, at Hr. Portner Christiansen 9. Maj har fundet dens Rede med 4 Æg (det ene et Dvergæg). Rederne var alle foret med Grankviste, der var flettet sammen til et ret sammenhængende Hele; i de 3 var det kun den ret flade Fordybning, der var foret, hos den 4de var Grankvistene lagt helt ud til Kanten af Reden, uden at disse dog var synlige fra Jorden. Med Hensyn til Hunnens »Liggen fast« paa Reden, saa er dette forskelligt; Nr. 1 laa saa fast, at det var meget vanskeligt at drive den fra Reden, Nr. 2 listede lydløst fra, da vi stod neden under Reden, Nr. 3 laa meget fast, og Nr. 4 fløj fra Reden, inden vi var denne paa 100 Alens Afstand.

I alle 4 Tilfælde blev Hunnen under Træets Bestigning i Nærheden, flyvende fra Træ til Træ i 3—400 Alens Afstand, Hunnerne fra de to, 21. April fundne, Reder stærkt skrigende; formodentlig har Rugningen allerede været stærkt fremskreden. Rederne Nr. 1 og 2 sad begge i 30—40 Alens Højde paa de paagældende Skoves højeste Punkter, 3 og 4 i 12—14 Alens Højde paa meget lavt liggende Terrain (blandet Bøge- og Egeskov); Nr. 1 og 2 i Skovens Midte, Nr. 3 og 4 ganske tæt ved Udkanten. Redernes Størrelse varierede fra ca. 36—57 Tommer i Bredden, fra 24—48 Tommer i Højden. Kun i eet Tilfælde var Fuglen (Halen) synlig fra Jorden; Rederne Nr. 3 og 4 var kendelige i lang Afstand ved de paa Udkanten siddende Dun.

Angaaende Hr. Galles Udtalelser i det hele taget, tror jeg nok, at han ser for sort paa Tilstanden.

Hvepsevaagen (*Pernis apivorus*) f. Eks. yngler uden Tvivl stadig her i Landet; at den saa sjelden findes ynglende, skyldes ganske sikkert den Omstændighed, at dens Yngletid først indtræder, naar Træernes Løv har udfoldet sig, og Reden derfor er saa lidet synlig. Musvaagen (*Buteo vulgaris*) kan, i hvert Fald her i Nordsjælland, absolut ikke kaldes sjelden; vi har i Aar funden ca. 20 beboede Reder og har af disse undersøgt de 9. Indholdet var i de 2 kun 2 Æg, 3 indeholdt 3 Æg, 2 indeholdt 4 Æg, 1 indeholdt 3 Unger af forskellig Størrelse og 1 surt Æg (8 Dage senere kun 1 Unge) og endelig den sidste 1 omtrent flyvefærdig Unge.

Hr. Galle hentyder særlig til Omegnen af Haslev, maaske er Tilstanden der en anden end her i Nordsjælland; jeg kender kun Egnen fra et kortere Ophold der, og jeg maa ganske vist tilstaa, at jeg hverken i Haslev Orned, Bregentved- eller Gisselfeldt Skove har set nogen større Rede, men jeg har set mange Musvaager¹ og en enkelt Gang et Par Duehøge; da mit Ophold der imidlertid var i September Maaned, kan det jo naturligvis have været Fugle paa Træk.

Den snart for vel kendte Ravnerede i Hareskoven har jeg i Aar besteget 2 Gange; 14. Marts indeholdt den 4 Æg og 7. April 3 Unger. Hunnen var under begge Opstigninger meget lidt sky, laa enten paa Reden eller sad i et af de nærmeste Træer.

Efter at ovenstaaende var indsendt til Redaktionen, har vi fundet Duehøgens Rede endnu en Gang, idet vi 30. Juni fandt en Rede, som en Unge forlod, da vi bankede paa Træet. Denne, der skreg stærkt, baade da den forlod Reden, og medens den forblev kredsende om Træet, satte sig kort efter i et Træ saa tæt ved, at vi fuldstændig tydeligt saa Længdestriberne paa dens Bryst. I Reden, der sad ca. 40 Al. højt, laa endnu friske Fjer af Høns og Duer, og de omkringsiddende Grene var stærkt oversprøjtede med Ekskrementer. Endvidere fandtes 2 friske Musvaage-Reder, der formodentlig indeholdt Unger, idet de gamle skreg meget ængsteligt, da vi nærmede os Træet.

¹ Over Hasleveggen gaar hvert Efteraar et ret stort Træk af Rovfugle, og Musvaager ere i September almindelige nok i Skovene. Red.